

EEN DUBBELE AGENDA

(Key for two)

Klucht in twee bedrijven

door

JOHN CHAPMAN

en

DAVE FREEMAN

Vertaling en bewerking

Jan Tol

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN DUBBELE AGENDA – KEY FOR TWO** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHN CHAPMAN** en **DAVE FREEMAN** en vertaler **JAN TOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 2012 Filmrights – U.K.
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

(Harriet kan in de leeftijd van 40 – 55 jaar gespeeld worden. Uiteraard moeten de leeftijden van de andere personen daar dan op worden aangepast)

Gordon (40 – 45)

Harriet (40)

Alex (40 – 45)

Anne (35 -40)

Richard (45 - 50)

Magda (35)

Mildred (45 – 50)

Het geheel speelt zich af in de zitkamer en slaapkamer van Harriet's (dure) huurwoning in Wassenaar.

Bedrijf 1:

Scène 1 Maandagmorgen rond acht uur

Scène 2 Dinsdagmorgen rond tien uur

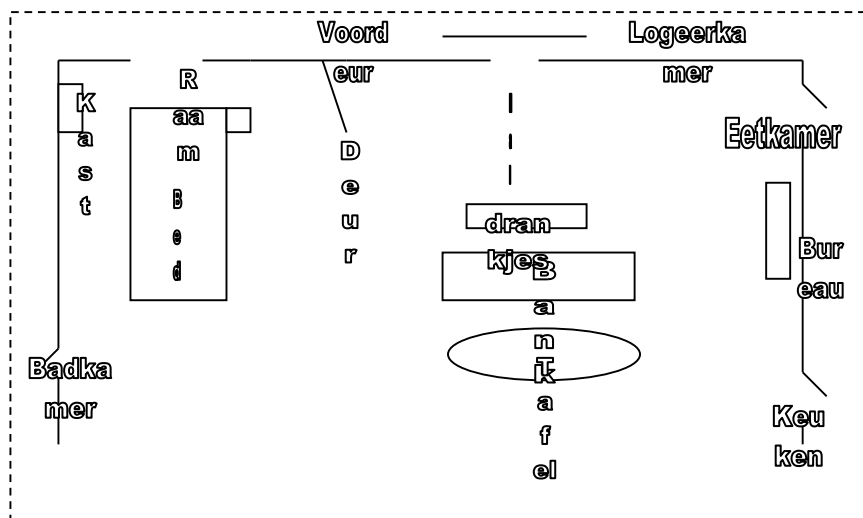
Scène 3 Woensdag laat in de middag

Bedrijf 2:

Later op dezelfde woensdag ('s avonds)

DECOR:

Linksvoor is de deur naar de badkamer, die via de slaapkamer, die links op het toneel staat, bereikbaar is. Linksachter staat een redelijk grote kast met laden, die afgesloten kunnen worden. Bijna tegen de achterwand aan staat een tweepersoonsbed, of een “twijfelaar” om meer ruimte in de slaapkamer te creëren. Naast het bed rechts staat een klein tafeltje. Achterin (iets naast het bed) zit een deur die naar de slaapkamer leidt en tevens de afscheiding tussen zit – en slaapkamer aangeeft. Rechts daarvan is een grote opening (de hal), die leidt naar de voordeur (links, die echter niet te zien is) en naar o.a. de logeerkamer (rechts, die ook niet te zien is) Rechts achterin het decor zit een deur naar de eetkamer en rechts vooraan een deur die naar de keuken leidt. Tussen deze deuren staat tegen de wand een bureau met stoel. Ongeveer voor in het midden staat een bank met daarachter een tafeltje waarop de drank staat, dit is echter niet te zien door het publiek. Ook kan er een gewone kast ergens in de kamer staan, waar de drank in staat. Voor de bank een salontafel en, indien de ruimte op het toneel dit toe laat, rechts en links daarvan twee stoeltjes. De slaapkamer en de zitkamer zijn dus “denkbeeldig” gescheiden van elkaar, zodat we de gebeurtenissen in beide ruimtes kunnen blijven volgen. Ook op kleinere podia is dit decor te realiseren. Toevoeging: het moet mogelijk zijn, dat een persoon onder het bed kan kruipen.

Eerste bedrijf

Scène 1

(maandagmorgen)

Als het gordijn opgaat, zien we Gordon die bezig is zijn stropdas te strikken in de slaapkamer. Gordon is knap en atletisch gebouwd en hij runt een succesvol reclamebureau. Hij gaat gekleed in broek en overhemd en zijn jasje ligt op het bed.

Harriet komt uit de keuken met een dienblad waarop het ontbijt en loopt naar de slaapkamer. Zij is een zeer aantrekkelijke vrouw. Zij is op en top een vriendelijke en charmante vrouw en weet heel goed hoe de mannen te verleiden. Zij draagt een schitterende duster over haar nachtkleding.

HARRIET: Oh, je bent al op, Gordon. Ik had gedacht het ontbijt op bed te nemen.

GORDON: Oh, sorry Harriet. *(Gordon neemt zijn koffie en zijn toast terwijl hij verder gaat met aankleden. Harriet kijkt door het raam naar buiten en gaat daarna op de rand van het bed zitten met het dienblad op haar schoot.)*

HARRIET: De tuinafscheiding ligt bijna om. Moet je eens kijken.

GORDON: Daar heb ik op dit moment geen tijd voor. Kun je niet iemand vinden die het voor je repareert?

HARRIET: Daar gaat het niet om, schat. Het gaat om de kosten van alles. Iedereen vraagt een vermogen. De Gasunie heeft ons een rekening gestuurd van honderd drie-en zeventig euro voor de reparatie van de boiler. Die man was hier maar drie minuten en ondertussen is de boiler al weer stuk.

GORDON: Nou, maak er bezwaar tegen. Je weet dat je een bezwaarschrift kunt indienen.

HARRIET: Het liefst wilde ik ze vandaag opbinden.

GORDON: Wie wil je opbinden?

HARRIET: De rozen. Ze hangen er zo slap bij.

GORDON: Nou, dan bind je ze toch op.

HARRIET: Dat kan ik niet met die tuinafscheiding half om.

GORDON: Deze koffie smaakt verschrikkelijk.

HARRIET: Nee, het is de koffie niet. Het is de melk die iets zuur is.

GORDON: Inderdaad, je hebt gelijk.

HARRIET: Het is de koelkast die niet goed werkt.

GORDON: Niets in dit huis werkt goed. De boiler, de tuinafscheiding, de koelkast. Alles is oud en stort in elkaar.

HARRIET: Ik weet het, schat. Ik doe mijn uiterste best.

GORDON: Harriet, ik kan je echt niet meer geld geven. Ik heb het gewoon niet.

HARRIET: Ik vroeg ook niet om meer, schat. Ik bedoel, ik ben niet diegene die loopt te klagen. Ik drink *mijn* eigen koffie. *(ze drinkt van haar koffie en grijnst)*

GORDON: Ik zou me er geen zorgen om moeten maken.

HARRIET: Ik probeer geld te sparen.

GORDON: Harriet, ik geef je iedere maand een Gods vermogen om alles hier draaiende te houden, maar de zaken gaan slecht op dit moment. Wie weet wat we vandaag weer te horen krijgen op de vergadering van aandeelhouders.

HARRIET: Oh, je zult weer geweldig zijn, schat. Jij zult ze daar om je vinger winden en ze in jouw richting van denken weten te brengen.

GORDON: Dat zal inderdaad niet zo moeilijk zijn....We denken allemaal hetzelfde....Hoe een bankroet te voorkomen.

HARRIET: Ach, het kan toch nooit zo erg zijn.

GORDON: Het is een wereldwijde recessie, Harriet. En ons reclamebureau heeft geen cent meer op de bank staan. *(Gordon loopt van de slaapkamer naar de zitkamer en gaat naar het bureau, Harriet pakt het dienblad op en volgt hem. Hij opent zijn aktetas en neemt enkele brieven door. Harriet loopt nu naar de keuken met het dienblad)* We gaan een moeilijke tijd tegemoet.

HARRIET: Het is niet echt het juiste moment, maar je hebt mij het huishoudgeld nog niet gegeven. *(ze verdwijnt de keuken in)*

GORDON: Ja, het is al goed. *(Hij gaat zitten en pakt zijn chequeboek en pen)*

HARRIET *(vanuit keuken)*: Er zijn gisteren nog enige extra rekeningen binnen gekomen, schat. Ze liggen op het bureau. *(Gordon pakt de rekeningen op en kijkt naar de eerste. Hij gromt)*

GORDON: Oh, het is verschrikkelijk. *(Hij kijkt naar de tweede rekening en gromt weer)* Oh, mijn God!

HARRIET *(vanuit keuken)*: Ik heb ze je gisteravond niet gegeven...ik wilde je avond niet bederven.

GORDON: Nou, het helpt me deze morgen ook niet door. *(hij begint met een cheque uit te schrijven en stopt)* Ik geef zelfs mijn vrouw niet zo veel. *(Harriet komt binnen.)*

HARRIET: Wat, schat?

GORDON: Oh, niets.

HARRIET: Ik dacht dat je iets zei over je vrouw.

GORDON: Ja, ik heb haar huishoudgeld moeten verlagen.

HARRIET: Oh, Gordon, de arme vrouw. Hoe kan ze nu rond komen?

GORDON: Het lijkt er op dat ze het aan kan. Alleen de maaltijden zijn niet meer te eten. Ik dank God, dat ik niet meer zo vaak thuis ben.

HARRIET: Als je niet zo veel geld aan vrouwen zou besteden, dan had je meer over gehouden voor je eigen vrouw.

GORDON: Dat vind ik toch wel héél vreemd uit jouw mond te moeten horen.

HARRIET: Ontwijk het onderwerp niet. Jij hebt geen enkel gevoel voor verantwoordelijkheid.

GORDON: Zit me niet te sarren, Harriet. Ik krijg thuis al genoeg naar mijn hoofd.

HARRIET: Sorry, voor mijn kippengedrag. Het was niet mijn bedoeling op je in te pikken.

GORDON: Een kip. Dat herinnert mij er aan, dat ik je nog meer eieren zal brengen.

HARRIET: Lieverd, ik kan heel Afrika voeden met al die eieren die jij mee brengt. Kun je er niet voor zorgen dat ze van de leg raken?

GORDON (*geschokt*): Lieve help, nee! Dat is hetzelfde als kapitaalsvernietiging.

HARRIET: Hoeveel heb je er eigenlijk?

GORDON: Nou, laat me eens nadenken....Dat is Emily, Maria, Fiona, Patricia, Frida en, om ze niet allemaal bij naam te noemen, nog zo'n honderd anderen...en dan natuurlijk Fred nog.

HARRIET: Nou, Fred zal je niet erg missen toch?

GORDON: Ik niet, maar die kippen wel. Hoe dan ook, je hebt zelf gezegd dat je gek op eieren bent.

HARRIET: Dat doe ik ook....Maar met mate, hé.

GORDON (*staat op*): Nou, ik heb ze toch veel liever dan al die vis die jij hier opdiert.

HARRIET: Ik dacht dat jij van vis hield.

GORDON: Nou ja, zo af en toe. Maar niet in die grote hoeveelheden die we hier consumeren. Het moet je een fortuin kosten.

HARRIET: Ik betaal er niet voor. Mammie brengt het.

GORDON: Nou, laat zij het allemaal opeten. Ik hou van een variatie zo nu en dan.

HARRIET: Goed. Wat wil je graag voor diner op woensdag?

GORDON: Je bedoelt vrijdag. Woensdag is het Magda's verjaardag. Ik kan dat niet overslaan.

HARRIET: Nee, natuurlijk niet. Het spijt me, ik bedoelde vrijdag. Waar kan ik je een plezier mee doen?

GORDON: Ah, kunnen we die lamsbouten gedrenkt in cider eten?

HARRIET: Ja, dat is goed.

GORDON: En heb je misschien al een kopietje van het recept gemaakt

voor Magda...?

HARRIET: Wat? Moet ik dat nu meteen pakken?

GORDON: Er is nogal haast bij. De maaltijd die ze op maandag serveerde was verschrikkelijk. God weet wat ze er allemaal mee heeft uitgevreten. Maar zoek het even op.

HARRIET: Ik dacht dat jij haast had...

GORDON: Nee... (*Harriet zit aan het bureau en zoekt het kopietje van het recept*) Magda maakt vanavond Hongaarse Goulash. Dat kan van alles betekenen.

HARRIET: Ach, nonsens.

GORDON: Heb je er nog over nagedacht?

HARRIET: Wat?

GORDON: Dat ik bij je intrek en bij je blijf wonen.

HARRIET: Nee, dank je.

GORDON: Maar, Harriet.

HARRIET: Ik heb een echtgenoot gehad en dat was meer dan genoeg.

GORDON: Ja, maar hij was een gemene iedereen oplichtende zwijn die er een vriendinnetje op na hield.

HARRIET: Ja...?

GORDON: Ja, nou ja...Ik bedoel....Ik weet het....Maar wij zijn anders, ik hou van jou.

HARRIET: En ik hou van jou. Dus, laten we dat niet bederven door te gaan trouwen. Hier is je recept. (*Harriet staat op en geeft Gordon het recept die hij in zijn borstzakje doet. Dan trekt hij haar naar zich toe*)

GORDON: Als je niet met me wilt trouwen, waarom kan ik dan evengoed niet bij je intrekken?

HARRIET: Ik ben bang dat mammië het niet zo prettig vindt dat we dat doen.

GORDON: Misschien als ik haar eens ontmoet....

HARRIET: Nee, Gordon. Ze is nogal ouderwets, beter gezegd preuts.

GORDON: Ze lijkt anders niet zo preuts wanneer het aan komt op drinken. Als ik hier de rekeningen bekijk zwemt ze in de wodka.

HARRIET: Ze houdt zo af en toe van een drankje.

GORDON: Ja, maar het zijn mijn drankjes, nietwaar?

HARRIET: Soms brengt ze enkele vrienden mee.

GORDON: Aardige dorstige lui dan. Ik bedoel, het maakt me niets uit om het te kopen voor ons, maar ik kan niet de hele buurt gaan onderhouden.

HARRIET: Ik zal er met haar over spreken.

GORDON: Wat gebeurt er als ze vraagt hier te kunnen komen op mijn dag?

HARRIET: Dan vertel ik haar heel simpel dat ik werk.

GORDON: Als wat?

HARRIET: Als een privé-secretaresse van een veeleisende heer die van mij verlangt vierentwintig uur per dag service te geven wanneer hij daarom vraagt. *(Gordon trekt haar naar zich toe)*

GORDON: Oh, die parfum...wat is het?

HARRIET: Het is kwart over acht.

GORDON: Ik heb alle tijd. Laten we naar bed gaan. *(pakt haar hand en trekt haar mee naar de slaapkamer)*

HARRIET: En wat die aandeelvergadering betreft dan...?

GORDON: Ik bel ze later wel op en zeg ze dat ik ben opgehouden.

HARRIET: Hoeveel later? *(Ze lopen nu de slaapkamer in)*

GORDON: Dat hangt van jou af.

HARRIET: Ik ken jou, jij gaat net zolang door dat je in slaap valt.

GORDON: Ik zet het alarm van de wekker wel aan. Die gaat af alsof er brandalarm is. *(Harriet hangt haar duster op en kruipt onder het dekbed. Gordon zet de wekker, terwijl hij zich uitkleedt gaat heel snel het licht uit)*

(even later horen we een luid alarm van de wekker)

Scène 2

(dinsdagmorgen)

Het alarm gaat nog steeds af, als het licht na een paar seconden weer aangaat. Harriet komt overeind in bed en strekt een arm uit om het alarm af te zetten. Dan schudt ze de slapende figuur naast haar wakker, die verborgen onder de dekens ligt.

HARRIET: Schatje...Schat...Wakker worden. Het is al laat. Ik zei je toch dat je in slaap zou vallen. *(de persoon komt overeind. Het is Alex. Het is een man uit het Noorden van het land, groot, vrijpostig en bezit een flink aantal vissersschepen)*

ALEX: Oh, nee hè! Hoe laat is het?

HARRIET: Nou kijk. Het is al bijna tien uur.

ALEX: Oh, dat is niet zo erg.

HARRIET: Wat wil je voor ontbijt hebben?

ALEX: Geen ontbijt. Ik ben op dieet, weet je wel?

HARRIET: Oh ja, natuurlijk, schat. Ik heb een geheugen als een zeef.

ALEX: Dat was me al eerder opgevallen. Maar, de rest van je is nog steeds perfect. Kom eens lekker hier! *(pakt haar stevig beet en verdwijnt met haar onder het dekbed, na even)*

HARRIET: Zo is het welletjes. Ik moet eerst mijn ontbijt hebben, zelfs als jij het niet wilt.

ALEX: Kom op, nou.

HARRIET: Oh, waarom zijn jullie allemaal zo opgewonden in de morgen? *(stapt uit bed en trekt haar duster aan)*

ALEX: Wat bedoel je...allemaal?

HARRIET: Oh, dat is iets wat ik van mammie heb opgepikt. Ze heeft jaren in Alabama gewoond....Dat weet je...*(met Amerikaans accent)* Yo all.

ALEX: Ik zou die moeder van jou graag eens willen ontmoeten. Ze reist wat af, nietwaar? *(hij stapt uit bed)*

HARRIET: Ja. Oh, schat, voor ik het vergeet. De tuinafscheiding ligt bijna om. Zal ik iemand vragen het te repareren?

ALEX *(kijkt even uit het raam)*: Nee, ze vragen er een vermogen voor. Dat gaat je zo zevenhonderd euro kosten. Ik zal er wel naar kijken als ik de volgende keer weer kom.

HARRIET: Dat is wat jullie allemaal zeggen...*(snel)* Dat zeg je altijd.

ALEX: Ik doe het wel. Het zal me niet veel tijd kosten. Heb ik er niet al spijkers voor gekocht?

HARRIET: Nee.

ALEX: Nee, je hebt gelijk....Die waren om het hek thuis te repareren.

HARRIET: Dat zal wel.

ALEX: Ik zal er wel een stelletje meenemen. Ze kosten tegenwoordig ontzettend veel, de spijkers. Maar ik moet eerst die omheining thuis afmaken. Mildred zeurt me de kop gek. Al haar rozen hangen over het pad.

HARRIET: Die van mij ook. Ik dacht dat jij een tuinier had?

ALEX: Hadden we ook. Maar hij is er bij ons mee gestopt. Hij heeft nu grotere klanten. Hij zal het wel goed doen, Hij heeft genoeg geoefend in onze tuin. *(Alex verdwijnt in de badkamer. De telefoon rinkelt in de slaapkamer. Harriet pakt de telefoon op.)*

HARRIET *(kijkt op het scherm)*: Vijf-vijf-nul-twee-een....Dat is Gordon! *(ze kijkt richting badkamer, spreekt nu zachter)* Kun je later terug bellen? Mammie is hier.

ALEX *(vanuit badkamer)*: Wie is dat?

HARRIET: Het is Gor....Mammie.

ALEX: Wie?

HARRIET: *(de hoorn afdekkend)*: Voor mij...Mammie. *(in de telefoon)* Wacht even. *(ze duwt de telefoon onder het kussen en gaat naar de badkamerdeur)* Ik sluit even de deur, voor het geval ze de douche hoort. *(ze sluit de badkamerdeur en pakt de telefoon weer op en loopt er mee naar de zitkamer)* Het is goed, Gordon. Mammie vroeg zich

af wie het was. Ik heb haar verteld dat jij de timmerman bent ....De man die hier de tuinomheining komt maken, ja. Hij heeft mij een offerte gegeven van zeventienhonderd euro...ja, dat komt door de spijkers....Ze kosten tegenwoordig ontzettend veel.....Nee, ze zijn niet verguld....Wat zeg je?....Nee schat, het is dinsdag. Je weet dat je nooit op dinsdagavond kunt komen. Dat is de avond dat mammie en ik naar de bejaardenclub gaan om te dansen. ...Nou ja, het is nog haar enige uitje. Ik kan dat onmogelijk afzeggen. Wees een lieve jongen en wacht je beurt af. Ik bedoel, als ik niet druk bezig ben met mammie... Morgenmiddag?....Nou, dan kan ik beter maar even kijken wat haar plannen zijn, wacht even. *(ze legt de telefoon neer op het bureau, roept) Lieverd! (Alex opent de badkamerdeur)*

ALEX: Ja?

HARRIET: Hoe laat kom je morgen?

ALEX: Hoe dat zo?

HARRIET: Mammie wil morgenmiddag met me gaan winkelen.

ALEX: Dat is goed. Als je maar om zes uur terug bent. *(hij sluit de badkamerdeur)*

HARRIET *(loopt weer naar zitkamer, pakt telefoon)*: Ja schat, dat is goed. Als je maar om half zes weg bent....Dag. *(Ze legt de telefoon weer neer op het bureau en pakt dan haar agenda en pen van het bureau en schrijft op)* Eieren weg om half zes. Vis arriveert zes uur. *(ze sluit haar agenda en legt deze weer op het bureau. Alex komt uit de badkamer in overhemd en broek, hij heeft zijn jasje over zijn arm)*

ALEX: Ik heb me net gewogen. Ik ben bijna drie kilo aangekomen.

HARRIET: Nou, dat komt niet door wat je hier eet, schat.

ALEX: Oh nee, niet hier, dat komt door thuis. Mildred is de beste kokkin van het westelijke halfmond. Haar spekpannenkoeken met stroop zijn de beste van de wereld. Als ik hier niet een paar avonden per week zou komen, dan zou ik er uit zien als een opgeblazen ballon.

HARRIET: Dat herinnert mij aan iets, schat....Het huishoudgeld. *(ze slaat het dekbed dicht, dan gaat ze naar de zitkamer, gevolgd door Alex)*

ALEX: Wat? Alweer?

HARRIET: Het is veertien dagen geleden dat je me voor het laatst hebt gegeven.

ALEX: Oh, dat kan niet. Volgens mij was het vorige week.

HARRIET: Nee, schat. Waarschijnlijk heb je het toen aan Mildred gegeven.

ALEX: Dat moet dan wel. Daar moeten we het even over hebben, Harriet. Ik bedoel, er is nauwelijks enig verschil tussen het huishoudgeld van jou en Mildred en zij moet daar drie opgroeiende

kinderen mee voeden.

HARRIET: Nou, ik heb mammie.

ALEX: Nou, dan moet ze toch zeker trek hebben als een hongerig paard.

HARRIET: Dat is niets voor jou, Alex...om zo lelijk te doen over mijn moeder.

ALEX: Ik weet het, maar ze maakt er zelf naar. Ik bedoel, ze rookt als een schoorsteen en ziet kans vier flessen wodka er in een week doorheen te jagen. Tijden zijn slecht, Harriet. Ik heb zes vissersschepen in de haven van Harlingen liggen en nog een heel stel varend op de Noordzee, die nauwelijks iets vangen. *(Harriet pakt een stel rekeningen van het bureau, Alex kleed zich verder aan)*

HARRIET: Alsjeblieft....Ik bewaar alles.

ALEX: Harriet, ik geloof je gerust wel.

HARRIET: Nee, kijk naar de rekeningen. Ik wil dat je er naar kijkt.

ALEX: Goed dan. *(hij pakt de rekeningen aan, gaat zitten en bekijkt ze zorgvuldig)*

HARRIET: We kunnen mammie natuurlijk in een verzorgingshuis plaatsen, als je dat zo graag wilt.

ALEX: Ik heb echt niets tegen dat mens. Het is alleen maar dat zij een extra mond is die gevoed moet worden....en tijden zijn nu eenmaal slechter. Kijk hier nu eens naar...niet alleen wodka, ook champagne.

HARRIET: Het was moeders verjaardag. We hadden een stel vrienden op bezoek.

ALEX: Je moet de halve stad in huis hebben gehad. *Zes flessen?*

HARRIET: We hebben nog twee flessen over. Luister, ik kan niet tegen dat gekibbel. Ik betaal het wel.

ALEX: Daar gaat het niet om, Harriet. Maar heeft je moeder niet zelf wat geld buiten dat van mij om?

HARRIET: Papa liet haar zonder een cent achter. Maar het is al goed hoor, ik wil niet dat jij er voor betaald. Ik verkoop wel wat van de juwelen die ik van mijn grootmoeder heb geërfd.

ALEX: Oh, begin daar niet over. Ik zal die rekeningen wel betalen. Het is alleen maar omdat ze met geld smijt en dat voor een vrouw die geen cent bezit. *(hij pakt zijn chequeboekje)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto